

به نام خدا

چندی پیش که ۳ هنرجوی جوان پس از یکی از نشست های آزاد آموزشگاه لب به اعتراض گشوده و (البته با کمی رودربایستی!) خواسته هایشان را به زبان آوردند، تا چند روزی نتوانستیم از گیجی این درخواست خارج شویم!

نه می شد به سادگی پشت گوش انداخت و مثل بسیاری از طرح هایی که در سر داشته و داریم به آینده موکول اش کنیم و نه اینکه بلافاصله آستین بالا بزنیم و از فردای آن روز مقدمات و مؤخرات اجرائی آن را فراهم کنیم.

آن ۳ هنرجوی جوان گفتند؛

"ما چه گناهی کرده ایم که نه آنقدر یاد گرفته ایم که امروز در کلاسهای پیشرفته گرافیک ۸۷ (دوره طراحی شده به سرپرستی رضا عابدینی) پذیرفته شویم و نه اینکه در سطحی هستیم که بتوانیم با بهره گیری از کلاسهای دوره های مستقل به دانش و سواد تکمیلی تری دست یابیم."

و اضافه نمودند؛ "در دانشگاه هم قبول نشده ایم، پس تا سال دیگر که بخواهیم کنکور بدهیم یکسال تمام از عمرمان را بی هیچ برنامه کارآمدی از دست می دهیم." و کلام آخر اینکه؛ "شما مثل پدران ما موظف اید که برای ما هم فکر و برنامه ای داشته باشید. !!!"

این قصه را طی چند روز پیاپی، بی کم و کاست با چند تن از دوستان و اساتید دلسوز "مدرسه ویژه" در میان نهادیم و پیش طرح نسبتاً خام اما پرعزم مان را در گوش شان زمزمه کردیم.

همگان از آن استقبال کردند و مکمل هایی هم به آن افزودند. بدین گونه "شورای طرح و برنامه ریزی آموزشی" دوره با حضور و مشاوره مسئولان این عزیزان شکل گرفت. "طاهره محبی تابان - بهرام کلهرنیا - رضا عابدینی - فرزاد ادیبی - مریم کهوند و امراه فرهادی" و از این میان "مریم کهوند" با بزرگواری تمام سرپرستی دوره را عهده دار شدند.

حاصل شور و گفتگوهای شورا بالاخره در جلسه دوشنبه ۸۷/۶/۱۱ به نتایج پرباری رسید که پس از درخواست و گفتگو با اساتید پیشنهادی (که تقریباً با لطف و عنایت خاص همگی مواجه گردید)، به برنامه آموزشی کم نظیر (صفحه روبرو) تبدیل شد.

● دوره ای برنامه محور و تفکرگرا مبتنی بر تجربه های آموزشی اساتید داشته باشیم که در آن تمرین های تجربه گرا، زنده و پویا، هنرجویان را به خلاقیت های پرهیجانی برساند.

● فقط درس نمی دهیم، پیشرفت هنرجو را قدم به قدم تحلیل می کنیم، مشاوره می دهیم، با او بده بستان کرده و هدایت خواهیم کرد تا انشاء... در این زمان کوتاه بیشترین بهره وری را نصیبشان کنیم.

● تحقیق، پژوهش، جستجو و مطالعه ارزش ها در حوزه اندیشه و فرهنگ ایرانی برای دست یابی به نوعی از تفکر در طراحی، برای توسعه بینش و ورود به یک جهان بصری خاص از اهداف این دوره است.

● ایرانی فکر کردن، ایرانی اندیشیدن، تصور کردن و سپس طراحی کردن و پردازش خلاقانه تصویر با تأکید بر دست ورزی و سپس و استمرار بی وقفه آن، جوهره اصلی این دوره است.

● می آموزیم که گرافیک سرگرمی نیست؛ بازی کامپیوتری نیست؛ چرا و چگونه پدید آمده و دلایل ذاتی پیدایش آن چیست؟ تحولات آن چه بوده، چگونه وارد رسانه ها شده که اینگونه در ارتباطات بی پایان جهانی جا افتاده است.

● از اساتید گرانقدری بهره جسته ایم که پذیرش و حضورشان به واسطه دغدغه و تعصب های مسئولانه در عرصه آموزش، عزم ما را جزم تر و پشت ما را گرم تر کرده است.

● انتخاب هنرجویان نیز بر مبنای؛ استعداد، قابلیت، پشتکار و جدیت شان در این راه بوده، چرا که خواست و عزم آنان یک اصل سرنوشت ساز است.

در اینجا لازم است ضمن تشکر و سپاس بی کران از آن ۳ هنرجوی جوان بخصوص از آن تحکم کلام آخرشان، به برخی از شاخصه های حرف های شورا اشاراتی داشته باشیم. هرچند، در صفحات بعدی به طور مختصر و موجز به شرح دروس پرداخته ایم که همانا دیدگاه های اعضای محترم شورا و مدرسین عزیز است.

● می خواهیم هنرجویانی تربیت شوند که قبل از تمرکز و پرداختن به تولید محصولات گرافیک، با مباحث اصلی و پایه های نظری طراحی آشنا شده و با تأکید بر آن، مهارت های علمی و فنی را نیز تجربه کنند.

● آموزش های بنیانی و پایه ای گرافیک را که در بسیاری جاها فراموش شده است در این مدرسه احیا کنیم.

● با در نظر گرفتن پتانسیل های شخصی هنرجویان، استفاده از تمام توان و انرژی زاینده آنان و با روش آموزش پویا، بنیانهای درست گرافیک را در آنان تقویت کنیم.

● زیرساخت های اساسی و اصولی آموزش گرافیک را که مبتنی بر؛ فکر کردن، تصور کردن، طراحی کردن و پردازش اید با مفهوم و معنای خلاقانه آن است را در یک بسته نیرومند با ارگانیزم زنده و شاداب و دلپذیر بیاموزیم.

● با تکالیف خلاق و قاعده مند که متدولوژی آزمایش و پیشرفتهای فردی را تشویق می کند هنرجویان را به درک صحیحی از تفکر مفهومی، عوامل بصری، قواعد و اصول طراحی برسانیم تا از تکنسین های طراحی دیجیتال متمایز شوند.

